

- rický průzkum fasád, Český Krumlov 1995, strojopis.
 11) Viz. pozn. 9, s. 38.
 12) Odkryv J. Škabrada během průzkumových prací v r. 1997.
 13) Arteco B. M., Radniční čp. 26 v Českém Krumlově, Hloubkový stavebně historický průzkum fasády, Český Krumlov 1998, strojopis.
 14) Arteco B. M., Horní čp. 157, Hloubkový stavebně historický průzkum fasád, Český Krumlov 1998, strojopis.
 15) Viz. pozn. 2.
 16) Dvořák a druzi, Český Krumlov, jeho život a umělecký růst, Praha 1948, s. 169.
 17) Die Stadt Krummau an der Moldau im Böhmerwald, Verlag Hoam Waldkirchen, 1992, s. 215.
 18) Arteco B. M., Soukenická čp. 40, Český Krumlov, Hloubkový stavebně historický průzkum, Český Krumlov 1994, strojopis.
 19) Arteco B. M., Kájovská čp. 68, Český Krumlov, Hloubkový stavebně historický průzkum, Český Krumlov 1992, strojopis.
 20) Arteco B. M., Linecká čp. 41, Český Krumlov, Hloubkový stavebně historický průzkum, Český Krumlov 1993, strojopis.
 21) Arteco B. M., Plešivec čp. 271, Český Krumlov, Hloubkový stavebně historický průzkum, Český Krumlov 1996, strojopis.

ENTWICKLUNG DER OBERFLÄCHENBEHANDLUNG AM HAUS KONSKR.-NR. 32 IN ČESKÝ KRUMLOV

Das bedeutende und unter übrigen Häusern außerordentlich ausgedehnte Gebäude in der Stadt Český Krumlov (Krumau) war durch einen großen spätgotischen Umbau, dem noch weitere Renaissance- und Barockumgestaltungen folgten, in jetziger Gestalt vereinigt worden. Außer der infolge des Fassadenoberflächenschichtenzerfalls deutlichen Spuren genannter Bauphasen dominierte bis zur letzten unlängst geschehenen Hausreparatur an Stirnwänden des Hauses überwiegend die ausdrucksvolle spätbarocke, bzw. klassizistische Phase mit fenster-rahmenden Girlanden aus Glöckchen- und Blumenmotiven mit eingelegten speziell gebrannten Tondetaillen. Im Zusammenhang mit der präzisierenden baugeschichtlichen Analyse von J. Škabrada, die auf ältere Erkenntnisse von J. Muk und L. Lancinger hatte anknüpfen sollen, sondierte man Oberflächen im Inneren sowohl als auch am Äußeren des Gebäudes. Diese Forschungsergebnisse brachten interessante, teilweise sogar überraschende Funde (namentlich Reste der Oberflächen aus den den großen spätgotischen Umbau vorgehenden Bauphasen) hervor und ermöglichten folgende Gesamtvorstellung von der Hausentwicklung zu formulieren.

Bei Sondierungen der Innentünch- und Außenputzschichten stellte man keine bedeutendere Funde fest. Man kann voraussetzen, daß während der Nachkriegsadaptierungen zur Touristenherberge kompakte Putzschichten ungerührt blieben (großes Ausmaß erhaltener mittelalterlicher und späterer Putzreste), aber die Tünchen nahezu restlos entfernt wurden. Nur in einem Raum präsentierten die Restauratoren einen kleinen Abschnitt Rokokowandmalerei und Teile von zwei gemalten Renaissancewappen.

Die Forschungsarbeiten und Restaurierung der früher entdeckten und ergänzten Sgraffitti an der exponierten und mehr bekannten Südfassade (Abb. 1) führte ein Restaurator aus und sie stellen nicht Gegenstand des vorliegenden Artikels dar. Folgende Information behandelt die reichen Fundsituationen an den äußeren West- und Nordseite, an den die letzte die alten Putzschichten verdeckende und schonende Putzrenewungsarbeiten noch in der Zwischenkriegszeitperiode verliefen. Die Durchforschung wurde vom Baugerüst vor dem Anfang der Erneuerungsarbeiten unternommen, die Funde wurden in die Fassadenaufnahme aus dem Jahr 1967 eingezeichnet.

Das Gebäude wurde 1998 mit einem für diesen Typ des Baudenkmalns nicht zu gut geeigneten monochromen grünen Silikatanstrich versehen. Bis auf zwei Ausnahmen wurden alle teilweise restaurierte Partien der spätmittelalterlichen dekorativen Ausmalung damit überstrichen.

ABBILDUNGEN

- Abb. 1: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Ausschnitt der Nordfassade (Meßdokumentation SÚRPMO 1967, Fundezeichnung des Autors, 1997).
 Abb. 2: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Südfassade 1996 vor der Renovierung.
 Abb. 3: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Nordfassade 1997 vor der Renovierung.

Abb. 4: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Rekonstruktionsentwurf für die mittelalterliche Farbengliederung, Grundfläche – weiß, dekorative Gliederung – rot, schwarz.

Abb. 5: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Nordfassade, gefundene mittelalterliche, mit schwarzer Linie umgerissene Fensterumrahmung.

Abb. 6: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Westfassade, mittelalterliche Eckarmatur mit weißen Linien umgerissen, teilweise unter der kleinen Eckbastei erhalten.

Abb. 7: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Nordfassade, Attika, Rhombenfries nach dem Eingriff der Restauratoren.

Abb. 8: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Nordwestecke, spätmittelalterliche gemalte Ecke nach dem Eingriff der Restauratoren.

Abb. 9: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Nordwestecke, spätmittelalterlicher Illusivpfeiler mit einem unbekannten Wappen nach dem Eingriff der Restauratoren, darüber restaurierter Abschnitt des gemalten Frieses unter der Attika.

Abb. 10: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Nordfassade, spätmittelalterliche Umrahmung einer Fensteröffnung mit einer roten Linie im 2. Stock, später mit roter Umrahmung in der Renaissancefarbigkeit überdeckt.

Abb. 11: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Westfassade, entdecktes spätmittelalterliches Kreuzchen mit umrissener roter Linie über einem Fenster des 1. Stockwerks.

Abb. 12: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Rekonstruktionsentwurf für die Spätrenaissancefarbengliederung, Grundfläche – weiß, plastische Illusivglieder – rot.

Abb. 13: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Rekonstruktionsentwurf für die barocke Farbengliederung, Grundfläche – violett, plastische Illusivglieder – weiß.

Abb. 14: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Nordfassade, ein Glöckchen aus gebranntem Ton als Teil einstigen Blumenfestons vom klassizistischen Fassadenschmuck.

Abb. 15: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Rekonstruktionsentwurf für die klassizistische Farbengliederung, Grundfläche – grau, Illusivglieder – weiß.

Abb. 16: Český Krumlov, Haus in Plešivec, Konkr.-Nr. 271, dem Haus Dlouhá ul. 32 (Lange G.) analogischer klassizistischer Fassadenschmuck nach der Präsentation der grau-weißen Farbigkeit.

(Alle Aufnahmen des Autors)

Abb. 17: Český Krumlov, Haus Konkr.-Nr. 32, Rekonstruktionsentwurf für die Farbengliederung vom Anfang des 20. Jh., Grundfläche – grün, plastische illusive Teilglieder – Ocker.

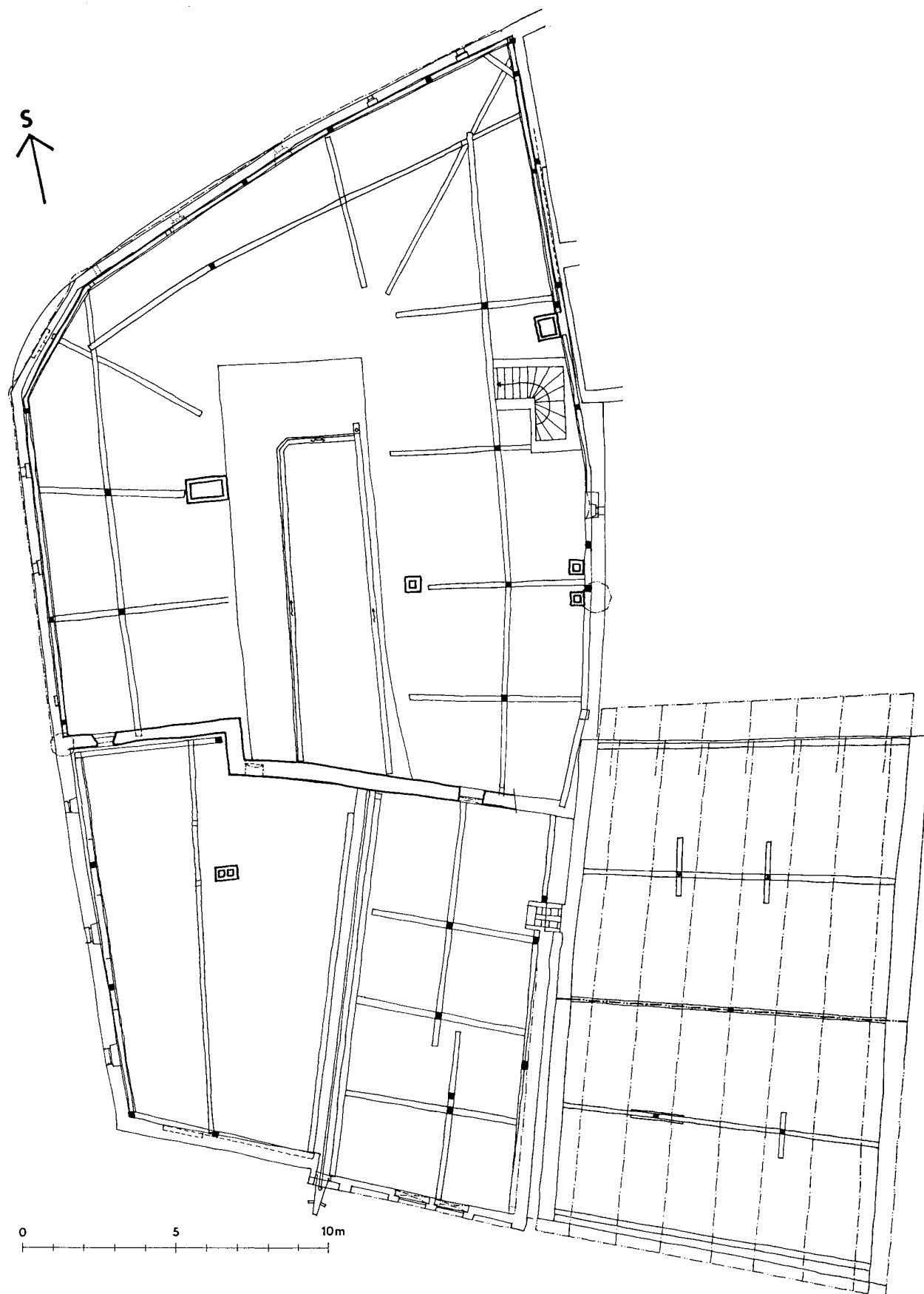
(Übersetzung J. Noll)

DVA VÝJIMEČNÉ VAZNICOVÉ KROVY Z OBDOBÍ POZDNÍHO STŘEDOVĚKU V ČESKÉM KRUMLOVĚ

JIRÍ ŠKABRADA

Ve starší části pozoruhodné a početné kolekce česko-krumlovských historických krovů se podařilo v poslední době zaregistrovat dva případy konstrukcí, které jsou z více důvodů zajímavé. Vymykají se tehdejšímu zvyklostem především tím, že aplikují vaznicový systém zhruba uprostřed více než šestisetletého období, po které u nás panovaly krovvy hambalkové.

První z nich náleží do skupiny zaatikových pultových krovů, o nichž je zatím k dispozici jen málo konkrétních in-

Obr. 1: Půdorysy krovů v domech čp. 32 (vlevo) a čp. 19 (vpravo) v Českém Krumlově. V domě čp. 32 rozděluje severní a jižní část domu zalomená stěna, vynášená nad jižním koncem dvorka mohutným pasem. Ve větší severní části jsou tři pultové střechy skloněné do dvorka, v jižní části jsou dva přisazené pulty se středním úžlabím. Východně od tohoto úžlabí je dobře patrná úprava pozdně gotického krovu - posun střední stolice o cca 1 m k východu, protože její původní poloha by směřovala do okna v renesančně přestavěném úseku atiky. Kresba podle nového zaměření arch. Dostála a Výborného (čp. 32) a SÚRP-MO Praha z roku 1967 (čp. 19), zjednodušeno.

formací, a patří zřejmě k největším a nejstarším dochovaným příkladům svého druhu u nás. Existuje na významném domě čp. 32 - velkém vícebytovém objektu,¹⁾ tvořícím v kontaktu se třemi ulicemi západní část velkého bloku poblíž náměstí. Dům se do většiny svého obvodu (včetně strany do bloku, tedy k sousedícím domům) obrací atikovou stěnou s motivem zubatého cimbuří, která je součástí jeho dvoufázové pozdně gotické přestavby někdy z přelomu 15. a 16. století nebo z doby o málo pozdější.²⁾ Za atikami se skrývají pultové střechy, skloněné do vnitřního dvorka, přičemž nad jižní vstupní částí, kde byla atika v pozdějším průběhu 16. století renesančně upravena, vyúsťoval z úžlabí do ulice chrlič. Starší průzkum objektu se krovem v podstatě nezabýval a při datování považoval za nejstarší - renesanční - právě část u jižní atiky.³⁾ Shodou okolností je ale v těchto místech k dispozici jedna ze zjevných stratigrafických situací, dokládajících pozdně gotické stáří krovu, protože ten tu musel být kvůli renesanční úpravě atiky adaptován (vaznice starého krovu by trčela do okenního otvoru v nové atice).

Jádrem konstrukce krovu je stolice přisazená k atice, tvořená sloupky, vsazenými do spodního prahu a nesoucími vaznici. Na vaznici jsou osedlány horní konce krokvi, podepřených ještě nižší kozou zhruba uprostřed své délky. Sloupky této podpory stojí na vazných trámech, které jsou ale vesměs mladší. Spolehlivě autentickou součástí konstrukce je zavětrování atikové stolice, provedené v podélném směru různým způsobem - v severní části symetrickými dvojicemi pásků typu „V“, v severovýchodním nároží střechovitou dvojicí pásků, plátovaných do spodních ližin, a také jednotlivými delšími pásky případně charakteristickými jednotlivými dlouhými vzpěrami, procházejícími mezi ližinou a vaznicí přes sloupek. V příčném směru jsou sloupky (původně ve více případech) zapřeny do vazných trámů kratšími pásky. Spoje jsou provedeny obvyklým způsobem pomocí jednostranných rybinových plátů a jištěny kolíky, povrch dřeva má charakteristické dehtové zčernání, typické nejen v Českém Krumlově pro starší krovy hlavně na obytných stavbách.

O sounáležitosti krovu se stavbou, resp. atikami vypovídá nejlépe vztah stolice, jejích spojů a zdíva atik: pláty pro podélné zavětrování jsou vesměs provedeny z venkovní strany sloupků, přičemž zdívo atik sloupky (a na nich právě tyto spoje) v řadě případů zčásti obemyká. To znamená, že krov musel být vztyčen dříve, než zedníci dokončili obvodové stěny vyzdáním atik, což je ostatně postup, známý jako nejobvyklejší zejména při následnosti vztyčování krovů a vyzdívání štítů gotických kostelů.

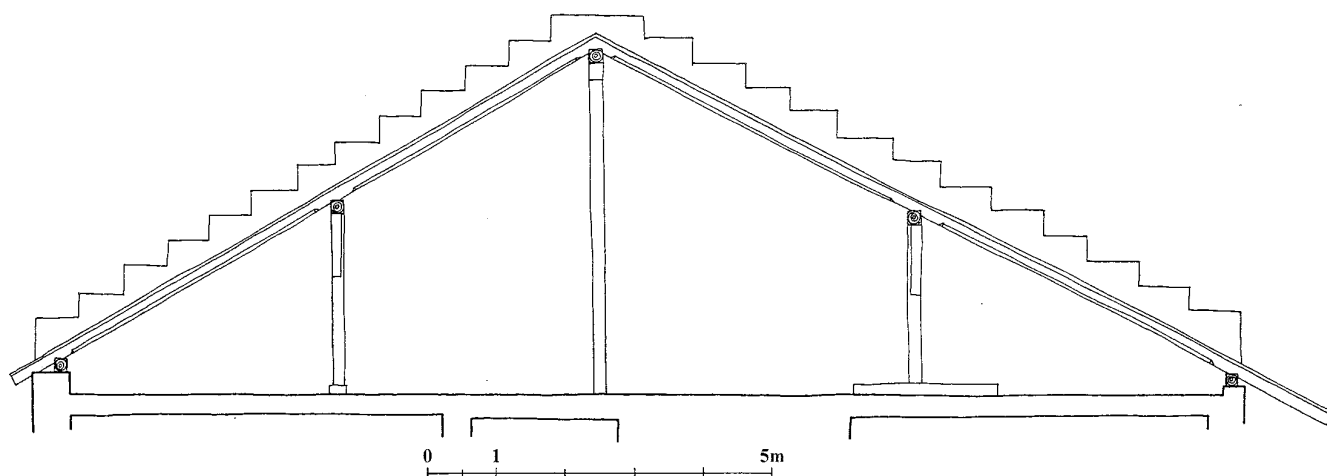
Druhý krov se nalézá v nejtěsnější blízkosti, na sousedním domě čp. 19 v Panské ulici.⁴⁾ Tento dům je poměrně náročná renesanční stavba, zajímavá sedlovou střechou

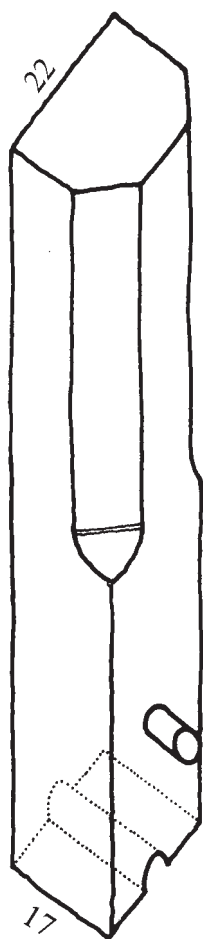
Obr. 2, 3: Český Krumlov. Varianty zavětrování konstrukce stolice pultového krovu u atiky domu čp. 32 - symetrické dvojice pásků a (chybějící) vzpěra do vazného trámu v severní části objektu a průběžná nesymetrická diagonála na západní straně jižní části budovy.

s dosti nízkým sklonem, jejíž hřeben je směřován rovnoběžně s uličním průčelím, tedy způsobem, který u nás pokládáme za relativně mladý. Štíty, z nichž západní přiléhá k atice domu čp. 32, jsou ale zubatě stupňovité, tvarově tedy vlastně pozdně gotické. Krov má nejjednodušší vaznicovou

Obr. 4, 5: Český Krumlov. Příčný řez krovem domu čp. 19 (podle zaměření SÚRPMO Praha z roku 1967) a detail tesařského zpracování mohutné krokve (profilu 22×17 cm) v místě odsazeného oblého výběhu okosení. Krov mezi zubatě stupňovitými štíty má nízký sklon a mimořádně jednoduchou vaznicovou soustavu (kresby a fotografie autor).

soustavu, nesenou (kromě pozednic na průčelní a zadní dvorové stěně) třemi stolicemi s vaznicemi - pod hřebenem a dvěma uprostřed délky krokví.

Na krovu jsou mimořádně pozoruhodné především krokve, a to výjimečnými dimenzemi 22×17 cm (tedy kladené naplocho), a také tesařským zpracováním, na jaké jsme zvyklí spíše u pohledových stropních trámů: krokve mají na spodních hranách pečlivé okosení s výběhy (oblými a odsazenými). Tyto výběhy reagují obvyklým způsobem na všechny kontakty s vaznicemi, což současně vylučuje teo-

retickou možnost jejich druhotného použití. Povrch dřeva má stejné dehtové zčernání jako pozdně gotické a renesanční českokrumlovské krovky.

Krovky tohoto typu se u nás vyskytují za normálních okolností až v době kolem či spíše po polovině 19. století na pozdně klasicistních domech jako součást vlny „vlašských“ inovací, spjatých se studiem věrohodných předalpských vzorů tehdejší novorenesanční architektury. Snad proto zmínil Jan Muk v závěrečné datovací části svého stavebně historického průzkumu tohoto domu, že krov by mohl být „patrně klasicistního původu“,⁵⁾ čemuž by se zdálo přisvědčovat i klasicistní průčelí domu. I když jsem ale neměl možnost vidět krov z těsné blízkosti a prověřit jeho vztah se štíty, jsem podle zmíněného charakteru krokví přesvědčen, že navzdory své výjimečnosti patří k renesanční stavbě domu.

Takováto konstrukční rarita je vysvětlitelná pouze jako úplný a rychlý „vlašský“ import v prostředí, které v 16. století s úctou přijímalo předalpské stavební inovace i řemeslníky, kteří je přinášeli. U krovů - především u sklonů jejich ploch - se zřejmě brzy zjistilo, že se jižní parametry do našich podmínek nehodí, takže se nevhodné typy nedočkalý opakování a dalšího vývoje. Krov v Panské ulici je zřejmě důkazem, že takové pokusy existovaly a že se ojedinělé doklady těchto slepých vývojových uliček mohly dochovat.⁶⁾ Dendrochronologický rozbor by byl v tomto případě zvlášť důležitý, protože by - jak věřím - změnil uvedené stále ještě hypotetické názory v jistotu.

POZNÁMKY

- 1) J. Škabrada, Dům jako sestava trojdílných bytů (K možností typologického uspořádání středověkého domu), Průzkumy památek I / 1998, str. 33 - 42.
- 2) J. Muk - L. Lancinger, Český Krumlov čp. 32 - stavebně historický průzkum, strojopis, SÚRPMO Praha 1970, J. Škabrada, Český Krumlov čp. 32 - podrobný stavebně historický průzkum, 1996 a 1997.
- 3) J. Muk (viz pozn. č. 2).
- 4) Na neobvyklost krovu včetně podezření z výraznějšího stáří upozornili M. Šerák a L. Tejmar, díky nimž jsem mohl do krovu alespoň nahlédnout přes dveře na konci schodiště a prohlédnout deponovanou část krokve, odříznutou při poslední opravě.
- 5) J. Muk - L. Lancinger, Český Krumlov čp. 19 - stavebně historický průzkum, strojopis, SÚRPMO Praha 1970.
- 6) J. Škabrada, Konstrukce historických staveb - kapitola Krovky, učební text Fakulty architektury, vyd. ČVUT Praha, v tisku.

ZWEI AUSSERORDENTLICHE SPÄTMITTELALTERLICHE PFETTENDACHSTÜHLE IN ČESKÝ KRUMLOV

In der älteren Zeitschicht des bemerkenswerten und zahlreichen Ensembles historischer Dachstühle in Český Krumlov (Krumau) ist es in letzten Monaten gelungen zwei Beispiele jener Konstruktionen zu registrieren, die aus mehreren Gründen interessant sind. Sie entziehen sich den damaligen Gewohnheiten vor allem daher, da sie das Pfettensystem in Böhmen annähernd in der Mitte der mehr als sechs Jahrhunderte dauernden Periode durchaus überwiegender Kehlbalkendachstühle angewendet haben.

Der erste Beispiel gehört in die Gruppe der hinter die Attika eingeschobenen Pultdachstühle, von den nur seltene Informationen zur Verfügung stehen, und gehört offenbar zu den größten und ältesten erhaltenen Beispielen seiner Art in Böhmen. Er existiert auf dem bedeutenden Haus Konkr.-Nr. 32 – einem großen palastartigen Objekt, das im Kontakt mit drei Gassen den westlichen Teil eines großen Häuserblocks in der Nähe des Hauptplatzes bildet. Das Haus wird am Großteil seines Umrisses (samt der den Nachbarhäusern zugewendeten Seite) mit einer mit Zinnenkranz abgeschlossenen Attika versehen, die einen Teil seines in zwei Bauperioden erfolgten spätgotischen Umbaus vielleicht vom Anfang des 16. Jh. darstellt. Hinter den Attiken sind die in einen kleinen Innenhof geneigten Pultdächer verborgen, wobei über der südlichen Eingangspartie, wo die Attika im späteren Verlauf des 16. Jh. umgestaltet wurde, ein Wasserspeier von der Dachkehle in die Straße gemündet hatte.

Den Zusammenhang des Dachstuhls mit dem Haus, bzw. den Attiken bezeugt am deutlichsten das Verhältnis des Stuhls, seiner Anschlüsse und des Attikenmauerwerks: die Längswindverstreblätter befinden sich ausschließlich an der Außenseite der Stuhlsäulen, wobei die Säulen (und an ihnen besonders die Anschlüsse) in mehreren Fällen mit dem Attikenmauerwerk teilweise umgeben sind. Das bedeutet, daß der Dachstuhl hat aufgestellt worden sein müssen, bevor die Maurer die Umfassungsmauern mit Attiken abschlossen; das ist übrigens die gewöhnlichste Bauarbeitenfolge beim Aufstellen der Dachstühle und Errichtung der Giebel gotischer Kirchen. Die Konstruktion hat auch weitere Zeichen spätmittelalterlicher Dachstühle – Schräganschlüsse mit einseitigem Schwalbenschwanzblatt, charakteristische teerartige schwarze Oberfläche, die nicht nur in Český Krumlov hauptsächlich für ältere Wohnbautendachstühle typisch ist.

Der andere Dachstuhl befindet sich in dichter Nähe des Erstgenannten, auf dem benachbarten Haus Konkr.-Nr. 19 in der Panská (Herren-) Gasse. Das Haus ist ein interessanter, ziemlich anspruchsvoller Renaissancebau mit verhältnismäßig niedrigem Satteldach, dessen First mit der Fassade gleichläufig ist – also mit der Dachkonfiguration, die erst in späterer Entstehungszeit in Böhmen geläufig wird. Die Giebel (der westliche lehnt sich an die Attika des Hauses Konkr.-Nr. 32) sind abgestuft (Staffelgiebel), also in spätgotischer Form. Der Dachstuhl besitzt das einfachste Pfettensystem, das (außer der Sparrenschwellen an der Straßen- und Hofseite) drei Stühle mit Pfetten – unter dem First und in der halben Sparrenlänge – trägt.

Der Dachstuhl zeichnet sich besonders mit seinen Sparren aus, die außerordentliche Maßen 22×17 cm besitzen (sie sind flachgelegt), und mit ihrer Zimmerarbeit, die man eher bei den Deckenbalken als gewöhnlich aufnimmt: die Sparrenunterseite ist mit sorgfältiger Schrägung mit runden und abgesetzten Ausläufen versehen, die gewöhnlicherweise auf alle Kontakte mit Pfetten reagieren; das schließt gleichzeitig die theoretische Möglichkeit ihrer sekundären Anwendung aus. Die Holzoberfläche hat eine gleiche teerartige schwarze Farbe wie Krumauer Dachstühle der Spätgotik und Renaissance.

Dachstühle dieses Typs erscheinen auf dem Gebiet Tschechiens bei normalen Umständen erst gegen oder eher nach der Mitte des 19. Jh. auf den spätklassizistischen Häusern als ein Teil der Welle „welscher“, mit dem Studium der glaubwürdigen voralpinischen Muster der damaligen Neorenaissancearchitektur verknüpfter Innovationen. Vielleicht das mag Grund dafür sein, daß in einer älteren baugeschichtlichen Analyse dieses Hauses der Dachstuhl eher für einen Teil seiner Umgestaltungen aus der 1. Hälfte des 19. Jh., zu den auch die Fassade gehört, gehalten wurde. Der Autor ist jedoch überzeugt, daß der Dachstuhl trotz seiner Ungewöhnlichkeit zum Renaissanceausbau des Hauses gehört.

Eine solche Rarität der Konstruktion kann lediglich als ein vollkommener schneller „welscher“ Import im Milieu, das im 16. Jh. mit

Respekt die voralpinischen baulichen Innovationen, sowie auch die sie mitbringenden Handwerker aufnahm, erklärt werden. Bei den Dachstühlen – vor allem bei Dachneigungen – erfuhr man offenbar schnell, daß die südlichen Parameter nicht in die rauheren Verhältnisse günstig sind, also die nicht geeigneten Type wurden nicht mehr wiederholt oder weiterentwickelt. Der Dachstuhl im Haus Konkr.-Nr. 19 in Český Krumlov stellt einen offenbaren Beweis dafür, daß solche Versuche existiert hatten und vereinzelte Beweise solcher Entwicklungssackgassen sich erhalten konnten. Die dendrochronologische Analyse wäre in diesem Fall höchst wichtig, da sie solche immer noch hypothetische Ansichten entweder bestätigen oder widerlegen könnte.

ABBILDUNGEN

Abb. 1: Český Krumlov, Dachstuhlgrundrisse Konkr.-Nr. 32 (links) und Konkr.-Nr. 19 (rechts). Im Haus Nr. 32 wird der Nord- und Südteil mittels einer verkörpften, über der Hofseite auf einem starken Gurt ruhenden Wand getrennt. Der größere nördliche Teil hat drei hofwärts geneigte Pultdächer, in der südlichen Partie zwei zugesetzte Pultdächer mit einer Kehle zwischen ihnen. Östlich von der Kehle ist die Umgestaltung des spätgotischen Dachstuhls deutlich – der Mittelstuhl wurde ca. 1 m ostwärts verschoben, da seine ursprüngliche Lage in ein Fenster der in der Renaissance umgebauten Partie der Attika gerichtet wäre.

Gezeichnet nach der neuen Vermessung der Architekten Dostál und Vjborný (Konkr.-Nr. 32) und SÚRPMO Prag aus dem J. 1967 (Konkr.-Nr. 19), vereinfacht.

Abb. 2, 3: Český Krumlov, Varianten der Windverstreblung des Stuhls vom Pultdachstuhl an der Attika des Hauses Konkr.-Nr. 32 – symmetrische Kopfstrebenpaare und eine (fehlende) Strebe in den Gebindebalken in der nördlichen Partie des Objekts und die durchlaufende unsymmetrische Diagonale an der Westseite des südlichen Hausteils

Abb. 4, 5: Český Krumlov, Querschnitt durch den Dachstuhl des Hauses Konkr.-Nr. 19 (nach der Vermessung von SÚRPMO Prag, 1967), und Detail der handwerklichen Bearbeitung einer mächtigen Sparre (Profil 22×17 cm) in der Partie des abgesetzten runden Schrägungsauslaufs. Der Dachstuhl zwischen Staffelgiebeln hat eine niedrige Neigung und zeichnet sich durch ein außerordentlich einfaches Pfettensystem aus.

Alle Aufnahmen 1999.

(Übersetzung J. Noll)

VÝSLEDKY PRŮZKUMU HISTORICKÝCH KROVŮ V KLÁŠTERECH KLARISEK A MINORITŮ V ČESKÉM KRUMLOVĚ

JIRÍ BLÁHA

Původně středověký areál městských klášterů vznikl ve východním okraji českokrumlovského podhradí na vyvýšené terase nad jedním z vltavských meandrů. Prvotním krystalizačním jádrem celého rozsáhlého souboru staveb se stal kostel Božího těla. K němu se ze severní strany přimyká konvent klarisek a z jihu konvent minoritů s přístavbou samostatného dvora bekyň (obr. 1). Celek doplňují objekty někdejšího hospodářského zázemí klášterů, které dnes částečně splývají s okolní zástavbou městské části nazývané Latrán. V letech 1998 až 1999 byly podrobněji zkoumány krovy kostela Božího těla, navazující konventní části kláš-